

Ekonomiczny Uniwersytet Dziecięcy

Wpływ rodziców na motywację dziecka do nauki

Piotr Chlebowski

Politechnika Białostocka
Wydział Inżynierii Zarządzania
15 grudnia 2018 r.

Organizatorzy

Jak wspierać dziecko w nauce ?

Ścisła kontrola rodziców co dziecko ma zadane, jak odrobiło pracę, z czego i kiedy ma sprawdzian- buduje opór dziecka, obniża wiarę w swoje siły i demotywuje do nauki.

Między innymi dlatego, że:

- to przeniesienie odpowiedzialności na rodzica (nam zależy bardziej niż jemu)
- sprzyja rozwojowi manipulacji dziecka (co zadane?- nic!!!)
- zmusza do wyboru większego zła (przerywam atrakcyjne czynności na poczet trudnych, oderwanych od aktualnych potrzeb dziecka)

Na co zwrócić uwagę

Zastanów się ,czym jest szkoła.

- ✓ inwestycją w przyszłość (szansą na dobry zawód)
- ✓ szansą na modelowanie (czy na pewno dobrych wzorców?)
- ✓ grupą wzajemnego wsparcia (lub grupą przypadkowo dobranych uczniów do klas)
- ✓ lekcjami pełnymi dynamizmu i wyzwań (czy też pokornym siedzeniem w ławkach w bezruchu)
- ✓ uczeniem poprzez doświadczanie i działanie (czy też podawaniem suchej teorii często oderwanej od doświadczeń życiowych ucznia)
- ✓ każda lekcja zmienia przedmiot zainteresowania(cykl 45 min.)
Co z pkt. neurodydaktyki nie ma sensu.

Na co zwrócić uwagę

- ✓ nakłada obowiązek nauki w domu (tutaj chcemy odpoczynku i przeżycia zabawy)
- ✓ wymaga by uczniowie byli biegli we wszystkich przedmiotach, a zarazem każdy nauczyciel przekonuje ,że jego przedmiot jest najważniejszy i ten konkretny wycinek wiedzy, który on wskazuje (naprawdę jesteśmy różni ,też pod względem predyspozycji i zainteresowań) – bajka duńska

Wielu wizjonerów, artystów, indywidualistów, nonkonformistów w szkole mogą mieć złe stopnie i tracić wiarę w siebie.

Dlatego podchodź do osiągnięć szkolnych dziecka z dystansem i spokojem.

Nie pytaj o stopnie

Presja zdobywania szóstek prędzej, czy później powoduje , że uczeń staje się zestresowanym człowiekiem.

Uczenie się dla nagrody i wyniku - zniechęca i odbiera motywację do pracy.

Co dzieje się jak uczeń zdobywa gorszy wynik? (czy czuje naszą akceptację siebie, czy czuje, że nadal jest ważny?, czy potrafimy w komunikatach oddzielić człowieka od wyniku?)

Nie denerwuj się gorszymi ocenami dziecka, ani też nadmiernie nie przeżywaj szóstek. Oceny nie wiele mówią o Twoim dziecku, jako o człowieku. To tylko wynik, w dużej mierze zależny od przypadku. Przecież jest kochane i wartościowe niezależnie od ocen.

Oddaj dziecku odpowiedzialność za naukę

Łatwo jest stracić poczucie sprawstwa, kiedy czujemy , że od nas nie wiele zależy, że to nie nasza sprawa.

Strategie zamiany ról w których dziecko jest ekspertem, naszym nauczycielem i ma nauczyć rodzica, a nie odwrotnie, przynoszą wiele korzyści i uczą odpowiedzialności. Budują też poczucie ważności , sukcesu i sprawstwa utrwalaając w dziecku zdobytą wiedzę . Mając za zadanie nauczenie innych, mobilizujemy silniej mechanizmy samokształcenia.

(Człowiek uczy się na własnych i cudzych.....)

**Oddaj dziecku odpowiedzialność za jego naukę,
warto podjąć takie ryzyko pomimo tego , że
czasami czegoś nie dopilnuje lub zapomni .**

Doceń zdolności dziecka

Każdy człowiek w naturalny sposób garnie się do zdobywania wiedzy. Jako dzieci eksperymentujemy, ryzykujemy, zadajemy setki pytań, chłonimy ciekawe opowieści, jesteśmy ufni, ciekawi świata, otwarci na odkrywanie, zmienianie, doświadczanie. Zastanówmy się kiedy to wzmacniamy, kiedy ograniczamy w relacji z dzieckiem?

Zainteresowania, pasje są motorem napędowym ciekawości i działania, to w nich najpełniej realizuje się człowiek.

Zaufanie do siebie nie jest tym samym co wiara w siebie.

Zwracaj uwagę na to co potrafi dziecko, doceniaj konkretne starania.

„widzę, jak cierpliwie składałeś ten model”, „ciekawe jest to co powiedziałaś mi o osach”

Ucz się!

Bądź dobrym przykładem dla dziecka, nie osiadaj na laurach. Niech dziecko zobaczy w Tobie głodnego przygody podróżnika, niezłego sportowca, sprawnego majsterkowicza, wybornego kucharza, człowieka, który garnie się do wiedzy. Pokaż światu, że nigdy nie jest za późno, by zrealizować swój pomysł na życie.

Bądź pomocny w budowaniu jasnego celu opartego na marzeniach dziecka. Stwórz etapy jego realizacji i codziennie towarzyszyć dziecku w odkrywaniu tego co jest jego sukcesem w drodze do celu.

wiedzieć, widzieć, zobaczyć

Znajdź ważne powody do nauki

Nigdy nie będziesz naprawdę zmotywowany, jeżeli nie będziesz dokładnie wiedzieć po co i dlaczego się uczysz.

- stwórz listę korzyści płynących z nauki (po co, dlaczego, co mi to da) Jeżeli skupiam się na narzekaniu na szkołę i nauczycieli, to nic dziwnego, że dziecko będzie to powielać i modelować
- osadź profity z nauki w swoich działaniach skoncentrowanych na realizację celów
- zastanów się co było ciekawe, a nie co było trudne lub niepotrzebne
- monitoruj swoje postępy(znajdź osobę, z którą możesz wymieniać poglądy, poszerzać wiedzę, dzielić się zdobytymi informacjami ,sposrzeżeniami , przemyśleniami , wzajemnie się uzupełniać i wzbogacać)

Ucz się w inspirującym miejscu

Trudno być zmotywowanym w otoczeniu, które jest nieprzyjemne lub przytłaczające.

- ✓ Stwórz lub znajdź miejsce, które będzie: wolne od rozpaczy, dobrze zorganizowane, inspirujące, nie rozpraszaające
- ✓ Stwórz system nagród, to paliwo naszej motywacji
(to mogą być drobne, przyjemne rzeczy jak np. kostka czekolady, odsłuchanie ulubionej muzyki, drobny prezent - nagrody powinny być adekwatne do włożonego wysiłku)
- ✓ W miejscu nauki stwórz własną mapę marzeń(to kolarz inspirujących słów, prostych rysunków, zdjęć, cytatów, zaprojektowany tak, aby wzbudzić motywację i ułatwić skupienie na celach

Dobra organizacja oparta o stały harmonogram

- Po powrocie dziecko powinno mieć chwilę dla siebie
- Ustalmy stałą porę na odrabianie lekcji i naukę (16.00-18.00)
- Pamiętajmy , że komputer ,tv i telefon potrafią skutecznie odciągnąć od nauki
- Dobrze jest przygotować wszystkie książki i pomoce, tak aby później nie przerywać pracy
- Odrabianie lekcji warto rozpocząć od najtrudniejszego zadania
- W przypadku małych dzieci konieczne rozdzielić materiał na etapy przeplatane przerwami (koncentracja w kl. I-15 min, w III-25 min)
- Ważna jest systematyczność (przyswajanie wiedzy systematycznie, stopniowo i małymi partiami nie wymaga zbyt dużo czasu i wysiłku)
- Każdy lubi, gdy jego starania są docenione(nawet drobne postępy, nie tylko efekt końcowy w postaci oceny)
- K. Buczyński ,widok z góry najwyższej.

Pomaganie to nie wyręczanie

Nie wykonywać zadania za dziecko, raczej pomóc zrozumieć polecenie, zaplanować poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania.

W razie potrzeby udzielić wskazówek naprowadzających.

Dużą satysfakcję stanowi samodzielne pokonanie trudności, budując jednocześnie wiarę we własne możliwości i rozwijając motywację do dalszej pracy.

Warto budować myślenie oparte na schemacie I-I zamiast albo-albo

Dziękuję za uwagę , życząc dumy i
satysfakcji z ich osiągnięć

Piotr Chlebowski